

4
+
Jesuren Sydästä Sunattuun Ttimeen.
Sodämellinen, nöyrä ja yrllers-
tainen Häiten

4
Sitten Toivotus,
Christillisestä Raclaudesta Toivotettu /
Sille

Wapausuufelle Herralle Capitainil-
le Cuning:sen Maj:tin Lif-Oras-
gona Regementist,

Herr Carl Adolp H
Gransfeldtille

Quille /

Niin myös

Wapausuufelle ja Corkeilla arwilla
Caunistetulle Frökinälle

Frökinä

Friederica Grönhagenille

Morsiamelle /

Cosca he corkeiast ja Hywin Cunnioitettawain
mierasten lägnäollesa Heidän Herrasa aiwottan aiwos-
lästyns Seuratunnan, Jumelilla steillä andoiwat
wahwista, Tamosalon Witäistä, ja Salustun
Cartaasoja, sinä Tammeuusa Wusuna
cuiä kirjotettia 1770.

TUXUSA, Prändäty J. C. FRENCKELLIDÄ.

B. c. Jesu minun flon autuun.

I. b.

Jesus is on häihin menno / Cui
hän sinne cubuttin / sen me os
lem kyllä tienny / Tonga Johana
nes ilmoitti / Mutta mitä teh
dä mahdam / cui me häihin cubuta
han / Mennä eli olla pois? Usco kāsittä
sen wois.

2. b.

Uscowaimen tehdä caieki tahto J
man hynnikä; sitä wasten Jesus ratki /
sanopi myös wilpita / costas wierax cu
buttolet / men nita sinne / ettes cuolet
häisä sinun sieluas Jos se on uscos ot
lias.

Mutta

3. v.

Mutta että maailm' kaikki synnin
 himos palapt / sentähden siis omi rat-
 ti syö kull' uscovaisella peliät / ja tott sa-
 noo tule : oley häihin eukar. Euule / al-
 siel hooho ruumistas / pyyda rucoill JEs-
 sustas.

4. v.

Näin nyt oikia häitten vieras, Hars-
 tost sodämmestänsä / huoca sano JEsu ra-
 cas / armost ricas pääännsä ! Siuna tätä
 paricunda / suo heill onne eaiwallista uscoo-
 touwo rackautt / sielun woima walpautt !

5. v.

Sillä tosin harwois häisä ja muis
 vieras pidoisa autuudemme ahois näisä
 ollan pyhis haluisa / mutta ylönpaldi-
 sudes / juopumudes irstaisudes / cuin ei so-
 wi ensingän / Christityille semmengän.

6. v.

Kyllä moni ihmisenä mene häihin
 rähämän / vltä ihens Christitynä / rupe-
 syanis ryöömän, niñcuin siea cotio tu-
 le / autuax rulewansa luule, watek on
 rahka pääsä niñ / cuin nyt coira raados
 lynn.

7. v.

Mutta aiatellam perän ett / se ilo
 häwitus ferran tule carwaan erän : yäp

itku walitus. Ei se ilo Jumalalle kelpa / mutta satanalle. JEsus ulos sulajetan Sielu parha surmatan.

8. v.

Sydämen se Jumalasta eikä rucouren myds HERRau Hengi totifesta ajetau pois, ihetyös murhähätere saatetahan / kirous siaan tuotetahan / heidän häitellens hecuma / onnetoin on olewa.

9. v.

Nyt jä ajatell ja sano taidat täälä tawalla: eiköst lupa ole lalo / Jloit häitten ajalla / tehdä ihens iloisepi / mailman lasten ealdaisepi / caikes sunnitalisudes cuin siel taita ol' edes.

10. v.

Dikka Christitt / joll on usco ei se muitten tähden häis castens listro tietens rico / waan häit pöso HERRan teis surull caho hulluin iloo / ettei magos ol' HERRan peleo / sentän istu alallans / puhelepi wertans cans.

11. v.

Ei hän unohd itänänsä / Oma wis helläisöttäns surcuttele mielesänsä / heidän suurta rohmottäns Cuinga ne cuin pladois häisä Jumalatoin helwetisä Duo mittuin cans ulwo siel / Cuin joll hypä päis häisä tääl.

12. v.

Oh kuin täällä harvois häisä JE-
sus löytyä omaisi ystäwit ja weljäsä /
jotka hälle sopisi Aittis Sisariyi maasa
olisit / kuin Eanaasa toierat rauhan te-
kiät / Jotka JEsust ehiwät.

13. v.

O! Sä häihin menewäinen corkia
wieras oikia! JEsu raras! ehiwäinen can-
sas siwidit wieraita / ah! tot' siel on ois-
tia Eanaa cusa sielu JEsust hala / häis
ja saikis paicoisa pyytä JEsust seurata.

14. v.

Oh! cus' löyty yllä morsian pyhäst
mielest molemat harwat toinengan on
tosian heistä henges palawat / pyhä rae-
kauden tuli ei ei lyhdö nlds suuri josa
eanaa caunis se JEsus tullis sydämeen.

15. v.

Ehkä luonnon soweliaisuus / ja se luo-
non rackets, muutaikill on tavallisuus
leskenäns ol' sowingos / mutt ei autuus
sijn wiel seiso / ett se ulconainen peso / en
heill puheis käytöris / asag se waan aut-
ta siis.

16. v.

Mutt sijn hengellises rauhas Nus
mal caiti euhun on / että awio pari

mahdais hake hengen elannon : se wast
kelpa Jumalalle JEsurell ja uscorville
sill ei luonnon cunniasa ole sielull au-
tuutta.

17. v.

Eusa oikia hengen tuli siel on raa-
kaus Caanacans; sinne JEsus häihin tuli/
autuas hänen muistosans wielä nockin
räällä pitä/ hänelä ei sitt puutu mitän/
häisäns eikä elosans/ JEsus autta siuna
cans.

18. v.

Tois ei pyhä rackaus ole ei siel
Jumalatakan/ joe ei siihen sisäll/ tule ei
sen awio liittoacan Jumalasa aliet o-
le/ ei myös taiman Caanan tule; niel on
kylmä elämä Toill ei uutt ol' syvändä.

19. v.

Uu cuning paljo paremmari nähdän
ori vacana monda kerta salommari/ ett
heist taitan sanoa, cuin he toinen toisens
cansa/ awio rackaudesansa/ Etä luonnon
sowinnos: Christit euf on suosios?

20. v.

Toea sanan Sacramentein käskell
olet walkent, niiden pyhäin Elementein
tairvollista kirckaut: synnin pimendes häi-
tä yidät/ et cuul' näe näitä JEsuren
hää hercuja/ Cuin hän sinull tarja.

21. v.

Tullistele wisust wiela / Ylkä mors-
sian ihäs, ettäs hywäll tunnoll täällä
coettelet säätös / Jos sä olet otollinen
pohään säätönn mahdollinen / cunniaxi luo-
jalles Autuudexi sielulles.

22. v.

Sillä Ewangeliumissa ollä ja myds
morsian neuwotahan totudesa, että te
sen corkian / Pydät häihin tulemahan
JEsust joca luvamahan / walmis nöy-
räll sielalle / wastaa ett me tulemie.

23 v.

Cažo minä seison owes / D' jos jo-
cu cuulis sen, cuinga sisäll sydäanches tu-
len siel häis riemuitten / autuas ylkä mors-
sian totta, joca hänen häihin otta / ylö-
cažo eatowan mailman turhan tawa-
ran.

24 v.

Se cutu owne sumausta tahto awia
säädösä hänen pitä haluifesta seurat JEs-
sust häisänsä / nehä pyhdast neihyt totta,
pitä siinä olla cohta / jotea JEsust häi-
hinsä / cuku wierap tyhönä.

25. v.

Ensimmäinen neihy ombi HERNAN
pelko ractaus / Alle sisarexi sopi oikia us-

eo elo uns/ ja sitt rucous se harras/ häis
ou edes täppä paras, jos näm' olis oais
tilla yllä, morsiall/ wieraila.

26. v.

Ei sitt JEsus ikänänsä, kenelbäkän
kielläsi/ här ain heidän kespellänsä sa-
nois/ Mitä nimeeni anotte, niin annan
telle ett' te ery huku tielle/ jos waan
yhdest mielestä olet pyhäst hengestä.

27. v.

Euule jos suld kysytäisin/ mitä paras
hain tarwitais ruumiin elox ehitäisin/
totta sopis wastatas raha/ raha/ si-
hen autta/ waicka monda kyll sen caut-
ta joutu iät itcuhun rikkaan miehen ti-
tuhun.

28. v.

Niin on asia aiwan tosi nainein
awiouskäskyn cansa/ Että rucous/ ruco-
uskin siihen harras tarwitais/ jos se
oikein onnellinen ja sitt HErrall kelwol-
linen pitä hywin oleman/ Ukon ruco-
us waaditan.

29. v.

Tobias cans morsiamensa rucoilla
wat ahkerast ett heit Jumal armostan-
sa olis euullut. taitwahast ja cuin Isaac
ihens annoi awiolüttoon miennes cannoi
rucois

rucouren nöyrän sen / uhras taitwan
HERrallen.

30. v.

Colmas neiky / joca joutu euhun
JEsust häihinä puhdas sydän HER-
rald suota / pitä olla päänsä, Nels-
läs neiky anowaiset oune löyhät iso-
waiset waan jos heuges waiwaiset oli-
sivat caski heet.

31. v.

Ei ei! ricast ainoastans huomen lah-
jan tähden tääl euhuttaman cobdastan-
sa yidä mutt se löyhä wiel / esirucou-
stens tähden / jos hän rackaudes näh-
den / ombi taitwallisesa ylösrakennusea.

32. v.

Mutta maailma rackaimbana / pitä
rahan andajan / rucous perät halwem-
hana ja sen edes candajan unhotetan
HERran kästy / lue Raamatusa lärs-
cuinga Lucas caskia pitoi pitään opeta.

33. v.

Coeteleam totudesa ongo JEsus
häisämme kiblates jo wierahisa ollut cai-
kis töisämme / ongo JEsus ensimmäisx eu-
hut' meildä ylimäisx ainoaxi auttajax
sielum ylläx ihanax.

34. v.

Olemmekos awioşkaston HERran
säändön pitänet ja sitt nännein pyhän
lähön

lärn rucourell wiectänet alust aina loy-
pun asti / wiectän pohäst huricahasti ong
ol suosio wanhembain / hengellisten tut-
tawain.

35. v.

Ongost oskein Christillisest caicki
HENNAN cunnias astat aiwot cohtullis-
fest / että sanoo taittahan JESUS oli tosin
häisän / suuri neuwois apu toisän /
ilo cunnia päiwänäm ja sitt caiten ikä-
näm.

36. v.

Mutt ah! woi ett peljättäwä ombi
totta totifest sillä tundom selittäwä sanoo
monel ihmeifest / ett kyll wäähä JESUS-
sta ombi huolit' totifesta mutta lahjat
andimet paremb' oll kuin rucouret.

37. v.

Ecköstäs kyll usiasti lahuttan ihids
ettäs kyllä luondewasti / häisä olles il-
fiäst nijn kuin muukin toinen colmas
HENNAN wihan wedit alas / oho wie-
rat waiwaiset euning häis olet ollehet.

38. v.

Ah! woi sita cowa hetke njiäll mor-
fall wierahill cum he näistä tili teke
tunnos silmill wetisill / heildä häät on
Sodomasa pidett ja ei Caanasa Cosc ei
JE=

Jesus wierasna ystävän ol' suorinna.

39. v.

Hän kyll' tosin joca paikas ombi
läsnä olewa waan ei armos nyiden seus-
ras cuin ei Jesus halaja / mutta wi-
hans hirmuisudes costapi wanhurscau-
des caikill niil'on marawa cuin nait lihan
haluisa.

40. v.

Sentähden ei teiwos jälken awio-
liittos menesty / ymmär sytä ettes oikein
ole ihes kätänö jos on rüta cumpanil-
las perhes caus ett lapsilla ei ei yhtän
ilman synt rangaistus oll' sinull mödt.

41. v.

Mutta ajatele perän jos sä olet ol-
tehin rucoill' Jesus joca erän cuin sä
aiwot iheskin anda awiouskäskyn pyhään
olii harras nöyrä sydän pohjan asti cais-
wettu sywäsi oikein waiwattu.

42. v.

Cutngas naidesos kyll' aina ehit riis-
sta cunnia / costoit caunist niin cuin mail-
ma himos jälken muotoa ei jos muuta
pahembata synt sull ombi suurembata
ollu niin al' paharu asiatas oudoxu.

43. v.

Sill mit' ennen tehty ombi niittä
sitten nautitan / paras neuwo cuiteng

sopi jos waan oikein tahdotan ei näit
ilman muutta taita mukon rucouren
cautta että JEsus anderi/ annas caicki
ricori.

44. v.

Ehi hänen tykönsä/ uutta ar-
mo armosta ei tott HERRa ikänensä
hylsä waan sun mahwista karsimyst
ja woima laina autuuderä kääändä aina
surkeudes hywäri cuing hän löytä par-
hari.

45. v.

Ja jos caicki tehnyt olis jocu mis-
tä tulepi sitteng wielä sanoo sopis kelwo-
toin tott olengin/ sill se risti joca wats-
wa sydänd synnin tähden caitwa se waan
steluu hyödyttä ei muut waiwas yhtä-
kän.

46. v.

Ei ne Jumalisten päällä hät niin
pid' oleman awun hetki tule tiedä sinä
sen niin olewan sill täs on cap tundi
klasi jetc ei yhtä pidä tosi JEsuren ja
ihmisen eroturen teke sen.

47. v.

Etä meidän oma klasin juoris tah-
tom jälkehen sen kyll mielellämme soisim
tämän ajan wiettehen, mutta cahos
HERRan klasi toisell tawall aitam ta-
si,

si/ pyhän tahtons jälkehen cuuas taita
käändä sen.

48. v.

Ehkä onnetoinen täälä / monen pitk'
on odotta että täyty suurell syhllä kony-
nelitä wuodatta ett on yhdes carsinasa
aijneuin lammas ahtabasa suden sitous
macapi yhdes olla täntypi.

49. v.

Suoca ajattele aina Jumalaki pääl
autuudes / ett hän cuula armonis laina!
odota myös hiljaises hengen nöhydesä
händä Ett hän awioistaksis käändä is
jäiseri ilori sielun- lewor
woitorii !!!

E O P P U.

Mica

Mica Kirjoisa löyettään monda e-
simerkkiä raakaaseen awio-wäkeen.
Cosca Cyrus Berstan Cuningas sai Ti-
granexen Armenialaisten Rubtinan E-
männänsä fangizi, niin hän ruan aica-
na kysyi Tigranexelta mitä hän tah-
doi Emännänsä lunastuxepi ando? wastais
hän jos minä hallibisin sen maan / cuin
sinä miunnda woitranut olet niin minä
sen miehelläni sinulle jättäisin / ja ellei
sinä kyllä olisi niin minä hengeni ja
wereni palckioipi jättäisin. Cosca Cy-
rus sen cuuli sotti hän cansa karsio
wällisytteen / andoi heille maansa jals-
leus ja päästi heidän wapaille ja woil-
le. Cotia tulduansa kysyi Tigranes
Emännänsä / mitä hän Cyruxesta
luuli eikö hän ollut caunis HENRA?
Wastais hän en minä hänestä mitän sa-
noo tiedä sillä en minä eahonut hä-
nen puolensa; cosca hän edespäin hä-
neltä kysyi kenen puolen hän siis ca-
hoi? Wastais hän: sen puolen / joca
minun

minun hengellänsä ja werellänsä luan-
sta tahdoi. Me näemme tästä cuinga
awio rakkauts Bacanain seasa / monda
ferta suurembi on eun se Christicu-
nasa löntään. Bacanat luonnon walke-
udessa edemmä menewät / euin Christi-
tyt / joilla walkeuden siwusa / myös il-
moitettu walkeus eli Jumalan sana on.
Cosca yhdeksä suurelda Sotapalveljal-
da muinen kysyttin mitä parhaiten so-
dan onnellisen kynnusen tarwittijn? wa-
stais hän rahaa / rahaa / rahaa / jos
joku tahdois kysyä mitä onnelliseen a-
wiouskäskyyn tarwitaan niin taittaisn wa-
stata rucous, rucous / rucous.

Cosca awio pari walittain onnet-
toman naimisensa ylitse / tuli Melanch-
ton tykö / kysyi hän heidä cuinga he
awiouskäskynsä alkanet olit / jos he olit
rucouillet hortaaisti? Cosca he wastais-
sit / ettei he sitä ensingän oll' ajatel-
tet / silloin sanoi hän : ei se toisin
teidän cansanne kändä taida cosca
te ilman rucousta alkanet / olette sen
tarpelo

tarvellisimaa oletta te unohtanet; sen
tähdän rucoikat vielä että Jumala,
teidän ristinne ja surkeudenne huolen-
da tahdois. Sama mies on sano-
nut: jos seihemän ajastaicainen lapsi
yminärräis / mikä awioskästän olis
niin se so rucoilis ikellensä
hyvä puoksoa.

